

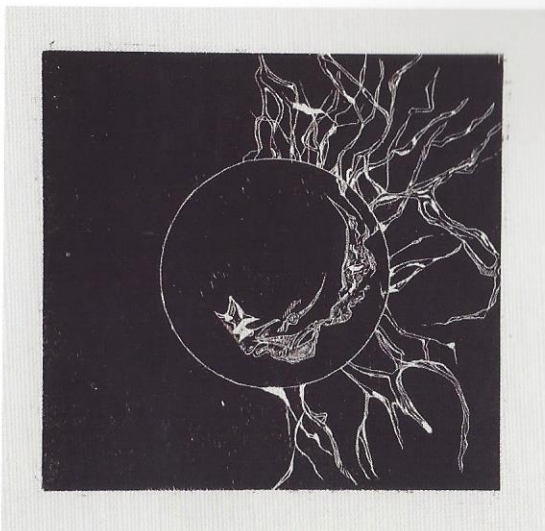
שרידים / תערוכה קבוצתית בפארק ענבה

נקודת המבט של אמנות המתכתבת עם המרחב הציבורי, מגדירה מחדש את מרחבי התצוגה של האמנות כיום כמרחבים דינמיים ומפריים הנטענים במשמעויות לא מוכרות המתגלות תוך כדי שיטוט בעיר ובחללים הפתוחים. התערוכה "שרידים" - תערוכת נושא המתקיימת במסגרת "אורות הכרך 2", משלבת אמנות במרחב הציבורי של העיר מודיעין מכבים רעות. בשנים האחרונות גברה ההכרה שהעולם עומד בפתחו של משבר סביבה ואקלים גלובלי שאותותיו כבר ניכרים, המחקר בנושא התרחב במידה משמעותית ומתקיים דיון ציבורי על קיימות ועל פיתוח בר-קיימא. התערוכה "שרידים" מבקשת לבדוק כיצד אמנות יכולה לתווך בין סביבה ואדם וחושפת עקבות ושכבות המעידים על פעילות אנושית בטבע למרות היעדרותו של האדם ממנה. העבודות בתערוכה נעות בין הנוכח והנעדר, הטבעי והמלאכותי תוך כדי התבוננות בהיבטים שונים של סביבה וקיימות.

בציוריה נעה **מאיה ישראל** בין ההיסטוריה לבין עולם פנטסטי שגבולותיו אינם קיימים. המפגש בין הדמות לבין מה שמסביבה הוא מרוחק ואף תלוש, נוכחותו של האדם שם אינה עיקר, אלא שריד לקיום אנושי, דמיוני או תודעתי. האמנית מטשטשת את הגבולות שמפרידים בין הגוף לסביבתו וכך מחליפה עין בצמח, סנטר בכתם של צבע וממחישה את המתח בין הנוכח והנעלם. חסרונו של האדם בולט גם בצילומים של **רועי קופר**. הדממה 'בוקעת' מן הנופים הירוקים והמרוחקים, הוויה של עיר וכפר הנפגשים יחד ומעוררת געגועים למקומות ולאנשים שאינם איתנו, כפי שמציעה הכותרת של הסדרה "לאלה שהיו אמורים להיות עמנו". העשן היוצא מן הארובה הוא שריד או רמז מקדים לחמקמקותו של האדם ולשאלת הספק בתרומתו לסביבה. **קרן ענבי** חוקרת את המתח שבין האמיתי והטבעי לבין המלאכותי והמדומה. הדימויים בתערוכה נולדו מתוך צמחים אורגאניים, כאלו שעברו תהליך של מטמורפוזזה והפכו לדימוי שהוא אסוציאטיבי יותר מאשר נרטיבי. הצורות מאזכרות ספרי בוטניקה ומייצגות בצורניות שלהם את הרצון של החי לשלוט בטבע מחד, ואת הרצון של האמנות לברוא יש מאין וסדרי עולם חדשים. **אורית ישי** בוחנת מערכות יחסי גומלין בין אדם למקום. בעבודת הוידאו "איפה ג'ורג'" היא בוחרת להציג את המציאות, גם זו המכילה אימה, סכסוך או חוסר ביטחון, באופן מתעתע, פתייני ואסתטי. יער, עקבות נעל בשלג ומוזיקה מסתורית מבקשים להעלות לדיון את השאלה מיהו ג'ורג'? מה קרה לג'ורג'? באמצעים מניפולטיביים, מינימליסטים מבקשת האמנית להצביע על תבניות תרבותיות ומנטליות המוטבעות באדם ועל תגובתו האינסטינקטיבית למראה ולצליל. **נועה תבורי** מביאה שרידים של עולם, של מבנים, שנגששו, תחושה של אחרית ימים, חלומות שהוחמצו, תקוות שנכשלו עוצמת השקט מושהית בחלל, גם הזמן, שכבות של היסטוריה נערמות במבנה בטון, שביר ופיוטי, נוטה לקרוס. **שחר מרקוס ונזקט אקיג'י** חולקים ארוחה על שולחן בים המלח. מפה לבנה, יין, פירות צבעוניים. השולחן מתנדנד, הגלים מניעים אותו ומרטיבים את האוכל. הארוחה מעוררת התיאבון הופכת להיות מבחילה. האכילה לא נובעת מתאוה אלא מהכרח, ההנאה מוחלפת בגועל. הגוף נצרב מן המלח, נשטף עם המים ודרך חווית הסבל הגופני מבטאים האמנים נקודת מבט אירונית לגבי הסמליות של המוות ולגבי שאלת קיומו הלא יציב של האדם הנתון להשתנות מתמדת. **יוסף ז'וזף דדון** מזמין את הצופה להתקרב ולהתבונן בטבע באופן טהור ובראשיתי, אחר מזה שאנו מורגלים בו לראות את הסביבה. האבן והדימוי הענק שצף במים, כמו ייצוג של ליוויתן ענק, או יצור קדמוני יוצרים יחד מעין מיקרוקוסמוס, נוף מנטלי שאינו מייצג נוף ממשי, אלא בבואה של עולם טהור בו התערבותו של האדם בסביבה היא מינימלית, מעין 'קריצת עין', רסיס של מציאות. יתכן וזו הצעה של האמן לקריאה מזקקת של האמנות, נקייה מ"זיהום" של דרכי חשיבה ביחס לאחריות שלנו לסביבה, לתלות הדדית בין טבע ותרבות ולאופן בו מניעים אלה את אלה.

משתתפים: ז'וזף דדון, אורית ישי, מאיה ישראל, שחר מרקוס ונזקט אקיג'י, קרן ענבי, רועי קופר, נועה תבורי

אוצרת: ניצה פרי

פרט מתוך 'סדרת החלקים השלמים', הדפס חיתוך עץ

קרן ענבי

נולדה ב-1974, יוצרת בתל אביב, עוסקת בציור, רישום ומיצב.

תואר ראשון בתולדות האמנות מאוניברסיטת ת"א, בוגרת המדרשה 2002 ובוגרת תואר שני MFA באמנות אוניברסיטת חיפה 2007.

עבודותיה נמצאות באוסף במוזיאון חיפה לאמנות ואוספים פרטיים.

יוצרת בדרך כלל פרויקטים שמתייחסים ליחסים שבין חלל, ציור ורישום ויוצרים מיצב לחלל ספציפי, שעוסק ביחסים שבין קונקרטי למופשט.

בעבודות המוצגות בתערוכה הדימויים המופיעים במקור נולדו מתוך צמחים אורגאניים, דימויים שעברו תהליך של מטמורפזה והפכו לדימוי שהוא יותר אסוציאטיבי מאשר נרטיבי.

האמנית חוקרת את המתח שבין האמיתי - הטבע לבין המלאכותי והמדומה. הדימויים במקור נראים גם כלקוחים מספרי בוטניקה שמייצגים את הרצון לשלוט בטבע. גם הרצון של האמנות הוא לברוא יש מאין וסדרי עולם חדשים. כל אלו מבטאים את המתח שבין טבע לתרבות.